EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 25.2.2010
SEC(2010) 66 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM

A HATÁSVIZSGÁLAT ÖSSZEFOGLALÁSA

amely a következő dokumentumot kíséri:

A Bizottság jelentése a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a szilárd és a gáznemű biomasszaforrások villamosenergia-termelési, fűtési és hűtési célú hasznosítására vonatkozó fenntarthatósági követelményekről

COM(2010) 11 final
SEC(2010) 65 final

1. FELADATMEGHATÁROZÁS

Ahhoz, hogy a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló irányelvben[1] (a továbbiakban: megújulóenergia-irányelv) 2020-ra kitűzött céljait teljesíteni tudja, az EU-nak növelnie kell energetikai célú biomassza-felhasználását. Az irányelv a bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozóan már megállapít fenntarthatósági követelményeket, 17. cikkének (9) bekezdésében pedig arra kötelezi a Bizottságot, hogy legkésőbb 2009. december 31-ig készítsen jelentést egy, a biomasszának a bioüzemanyagként és a folyékony bio-energiahordozóként való hasznosítástól eltérő energetikai célú hasznosítására vonatkozó fenntarthatósági rendszerrel szemben támasztott követelményekről.

A szilárd és a gáznemű biomassza a mezőgazdaságból, az erdőgazdálkodásból és hulladékokból származhat. Mivel a biomasszaforrások korlátosak, fontos, hogy hasznosításuk hatékony és fenntartható módon történjék.

A piacokon zavart okozhat, hogy az éghajlatváltozás, valamint a biológiai sokféleségre, a vizekre, a talajra és az ökoszisztéma-szolgáltatásokra gyakorolt lehetséges kedvezőtlen hatások nem jelennek meg a piaci árakban.

A szabályozás terén az okozhat zavart, hogy miközben a megújuló energiaforrások hasznosítására vonatkozó politika a biomassza-hasznosítás kiterjesztésének támogatására buzdítja a tagállamokat, a biomassza-előállítás árképzési mechanizmusaira irányadó szabályok nem veszik figyelembe a negatív externáliákat, például az erdőirtás közvetett költségeit.

Ilyen zavarokat – különösen az EU-ban – ma még legfeljebb csak korlátozott körben tapasztalhatunk. Célszerű lehet ugyanakkor olyan óvintézkedéseket tenni, amelyek révén megelőzhető későbbi jelentkezésük, hiszen a jövőben várhatóan több biomassza – és egyre több importált biomassza – kerül energetikai célú hasznosításra.

2. A SZUBSZIDIARITÁS VIZSGÁLATA

A biomasszával könnyű kereskedni. Ezért ha a tagállamok önmagukban lépnek fel, akkor előfordulhat, hogy a biomassza piacain érintett kereskedők, szállítók és gyártók nem élvezhetik a belső piac előnyeit. A teljes Európai Unióra kiterjedő fellépés úgy biztosíthatja a közös környezetvédelmi célok teljesülését, hogy közben a belső piaci verseny sem torzul.

3. AZ EU KEZDEMÉNYEZÉSÉNEK CÉLJAI

Az alapvető politikai cél a biomassza fenntartható energetikai célú hasznosításának garantálása. Ezen belül a különös cél annak biztosítása, hogy a fűtési-hűtési és a villamosenergia-termelési célú biomassza-felhasználás (1) fenntartható termelési folyamat keretében valósuljon meg, (2) az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) tekintetében a fosszilis tüzelőanyagokhoz képest kedvezőbb kibocsátásértékeket eredményezzen, (3) a biomassza villamos energiává, illetőleg fűtő- vagy hűtőenergiává való átalakítása tekintetében pedig kedvező hatásfokkal történjék.

---

[1] 2009/28/EK irányelv.

Az operatív cél olyan fenntarthatósági követelmények megállapítása a biomassza villamosenergia-termelési és fűtési célú hasznosítására vonatkozóan, amelyek:

- hatékony megoldást adnak a biomassza fenntartható hasznosításával kapcsolatban felmerülő problémákra,
- költséghatékony módon biztosítják a célok teljesítését, és
- igazodnak a meglévő szakpolitikákhoz.

4. VÁLASZTÁSI LEHETŐSÉGEK

1. táblázat: A választási lehetőségek összefoglalása

A. Biomassza-termelés	Forgatókönyv
A1. lehetőség: változatlan politika EU-szinten	Önkéntességi alapon tovább folyik a tanúsítási rendszerek kialakítása a fenntartható biomassza-előállítás és a területgazdálkodás területén
A2. lehetőség: iránymutatás az intenzívebb erdőgazdálkodási módszerekről	Iránymutatás az erdőre alapozott bioenergia-előállítás növelése (például a fatönkök, az ágak és a levélzet nagyobb arányú hasznosítása) esetén alkalmazható földhasználati elvekről
A3. lehetőség: minimumkritériumok a biológiai sokféleség és a földhasználat terén	A megújulóenergia-irányelv alapján a biológiai sokféleségre és a földhasználatra vagy az ún. „kizárt” területekre alkalmazandó kritériumok kiterjesztése minden biomasszára. Az intézkedés az erdőgazdálkodás kérdéseit nem érinti.
A4.a lehetőség: A3. lehetőség + beszámoltatás a biomassza eredetéről	Az A3. lehetőség + jelentéstételi kötelezettség előírása a tagállamokkal szemben a biomassza eredetéről
A4.b lehetőség: A3. lehetőség + beszámoltatás a fenntartható erdőgazdálkodásról	Az A3. lehetőség + kötelező jelentéstételi kötelezettség előírása a tagállamokkal szemben a fenntartható erdőgazdálkodásról
A5. lehetőség: A3. lehetőség + minimumkötelezettségek a fenntartható erdőgazdálkodás területén	Az A3. lehetőség + a tagállamok kötelezése arra, hogy az erdőkből származó biomasszát csak fenntartható erdőgazdálkodás esetén számítsák be a megújuló energiaforrásokra vonatkozó célok teljesítésébe
A6. lehetőség: A3. lehetőség + a LULUCF beszámítása	Az A3. lehetőség + a helyes gyakorlat bizonyítása akkor, ha az eredet szerinti ország nem számol el LULUCF-kibocsátásokat
B. ÜHG-kibocsátás-csökkentés	
B1. lehetőség: változatlan politika EU-szinten	Kibocsátáscsökkentési követelmények kidolgozásának lehetősége önkéntes rendszerek keretei között
B2. lehetőség: az ÜHG-kibocsátás címkézése	Az ÜHG-kibocsátási mutatók címkézéses jelzése a villamos és a hőenergia fogyasztói számára, valamint az életciklus-szemlélet népszerűsítése a gyártási folyamatokból származó kibocsátások területén. A címkéken szereplő állítások összemérhetősége közös ÜHG-címkézési módszertan kidolgozását igényli. A kötelezettség a villamosenergia- és a hőszolgáltatókra róható ki, és az ÜHG-kibocsátási mutatók közzétételi céllal az eredetbizonyítványokon is

	feltüntethetők lennének
B3. lehetőség: minimumkövetelmények a kibocsátásmérséklés területén: 35%, majd 2017/2018-tól 50/60%	35% minimális kibocsátásmérséklés megkövetelése (a fosszilis alternatívához képest) a mező- és az erdőgazdasági eredetű biomassza esetén – ugyanaz a minimumkövetelmény, mint amelyet a megújulóenergia-irányelv a bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra előír
B4. lehetőség: minimumkövetelmények a kibocsátásmérséklés területén, a kibocsátáscsökkentési potenciálhoz igazodva	ÜHG-kibocsátási követelmények bevezetése feldolgozási eljárásonként, az elérhető legjobb technikák (BAT) meghatározásával
C. Energiává alakítás	
C1. lehetőség: változatlan politika EU-szinten	Az energiahatékonyságra vonatkozó politika minden energiaforrás esetében eredményeket hoz, így a biomassza-hasznosítást is hatékonyabbá teszi
C2. lehetőség: ösztönzők jobb végátalakítási hatásfok esetén, vagy ellenösztönzők kisebb végátalakítási hatásfok esetén	A tagállamok ösztönzőket, illetve ellenösztönzőket (elsősorban pénzügyi jellegűeket) alkalmaznak a hatásfok növelése érdekében, differenciált támogatás révén
C3. lehetőség: kis hatásfokú feldolgozás esetén tilalom, vagy minimumhatásfok előírása	Bizonyos nem kellően hatékony biomassza-feldolgozási technológiák betiltása vagy minimumkövetelmények bevezetése. A kisméretű (főként lakossági) felhasználásra mindez nem vonatkozik, mert az másik uniós politika hatálya alá tartozik
C4. lehetőség: a hatásfok címkézése	Címkézés a biomassza-feldolgozási technológiák vagy berendezések (pl. biomasszával üzemelő kazán) hatásfokának (végátalakítási hatásfokának) megismertetése céljából, működési jellemzőinek feltárásával, pl. az energiamegtakarítás feltüntetése az eredetbizonyítványon
C5. lehetőség: a beszerzési láncok hatékonyságának javítása	A végátalakítási hatásfok beépítése a teljes életciklusra vonatkoztatott ÜHG-kibocsátások számítási módszertanába

Az A2., az A4.b, az A6., a C4. és a C5. lehetőséget eleve elvetettük, mert úgy véltük, hogy a kérdéses eszközök nem alkalmasak az azonosított problémák eredményes kezelésére.

5. A HATÁSOK ÉRTÉKELÉSE

5.1. Környezeti hatások

Egyetlen szakpolitikai eszköz sem képes maradéktalanul biztosítani, hogy az erdők a biomassza eltávolítása után újraképződjenek. Az A3. és az A4.a lehetőség biztosítja, hogy a nagyfokú biológiai sokféleséggel rendelkező területek (például az elsődleges erdőterületek) ne legyenek felhasználhatók biomassza-termelésre, illetőleg hogy a nagy mennyiségű kötött szenet tartalmazó területek (például az erdők) a biomassza eltávolítása után is nagy mennyiségű kötött szenet tartalmazzanak. Az A5. lehetőség az erdőgazdálkodás fenntarthatóságának bizonyítását tenné szükségessé, a bizonyítás ellenőrzése azonban a

fenntartható erdőgazdálkodás világszintű közös követelményeinek hiányában komoly nehézségekbe ütközne.

Az ÜHG-kibocsátás szempontjából a különböző lehetőségek által biztosított előnyöket tekintve egyértelműen megállapítható, hogy a villamosenergia-termelési és a fűtési célra felhasznált legtöbb szilárd biomassza esetében a fosszilis alternatívákhoz képest igen jelentős a teljes életciklusra számított kibocsátásmérséklés (1. ábra).[2]

1. ábra: A szilárd biomassza-alapanyagok villamosenergia-termelési és fűtési célú hasznosításának ÜHG-kibocsátás-mérséklő potenciálja

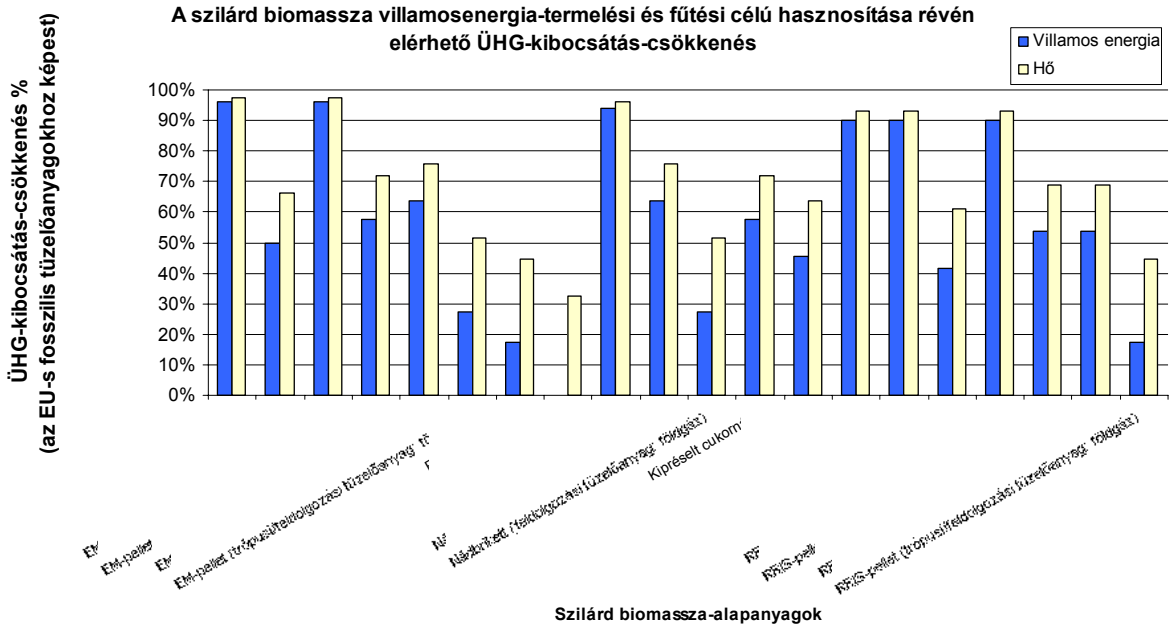

*RRIS = rövid rotációs idejű sarjerdő; EM = erdészeti maradék

A fő alapanyagok kedvező ÜHG-kibocsátási mutatói miatt nem valószínű, hogy a kibocsátáscímkézés (B2. lehetőség) további kibocsátásmérséklést eredményezhetne. A B3. lehetőség 5–20% további ÜHG-kibocsátás-csökkentést jelentene, és egyúttal biztosítaná, hogy a követelmények megállapítása – a megújulóenergia-irányelvvel összhangban – úgy történjék, hogy a közlekedésben és villamosenergia-termelési és fűtési célra egyaránt felhasználható alapanyagok követelményei konzisztensek legyenek. A B4. lehetőség az ÜHG-kibocsátás bizonyos fokú további csökkenését biztosítja azzal, hogy a termelési láncot tovább javítja, például a feldolgozási eljárásban tüzelőanyagként földgáz helyett fa használatát írja elő. A pelletezés esetében a feldolgozási eljárás tüzelőanyagaként földgáz helyett fát használva a villamosenergia-termelés ÜHG-kibocsátásában mintegy 35%-os csökkentés érhető el.

Az átalakítás hatásfokával kapcsolatos választási lehetőségek esetében a kedvező környezeti hatások attól függnek, hogy az egyes lehetőségek mennyire eredményezik a fosszilis tüzelőanyagok kiváltását. A hatásfokot legnagyobb mértékben azzal lehetne növelni, ha a csak

[2] A földhasználat miatti kibocsátás feltételezett értéke zérus. Az energiává való átalakítás során bekövetkező veszteségeket 25% elektromos konverziós és 85% termikus konverziós hatásfok feltételezésével vettük figyelembe.

villamosenergia-termelést végző erőművekben a keletkező hőt is hasznosítanák (azaz kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésre térnének át). Ha a biomassza hasznosításának minimális hatásfokát előírás szabályozza, miközben a fosszilis tüzelőanyagokét nem (C3. lehetőség), az kedvezőtlen környezeti hatásokat eredményezhet, hiszen a magasabb költségek eltántorítanak a biomassza-hasznosítástól. A támogatási rendszerek ösztönzőkkel és ellenösztönzőkkel való kiegészítése révén (C2. lehetőség) megelőzhető lenne a fosszilis tüzelőanyagok biomasszával szembeni térnyerése, hiszen ezek az ösztönzők a megújuló energiaforrások hasznosításához társuló más ösztönzőkön felül járnának (pl. több „zöld bizonyítvány", árprémium az átvételi ár felett, beruházástámogatás stb.).

5.2. Gazdasági hatások

5.21. A közigazgatási szervek költségei

Az A3., az A4.a és az A5. lehetőség esetében az EU standard költségmodelljével megvizsgáltuk a biomassza eredetének ellenőrzésével (felügyeleti lánc) összefüggésben a közigazgatási szerveknél felmerülő költségeket. Az EU-27 szintjén jelentkező teljes költségekre adtunk becsléseket. Az egyszeri költségek becsült értéke 0,3 és 1,1 millió EUR, az időszakosan jelentkező költségek becsült értéke pedig 0,1 és 0,2 millió EUR/év között van. Az időszakosan jelentkező költségek az A4.a lehetőség esetében tartalmazzák a Bizottság felé teljesítendő éves jelentéstételi kötelezettség költségét is. További költséget fog jelenteni a háztartások biomassza-felhasználásának felmérések keretében való meghatározása. Az A5. lehetőség esetében a fenntartható erdőgazdálkodással kapcsolatos követelmények függvényében további költségek is jelentkezhetnek.

A B3. és a B4. lehetőség esetében a költségek az A3., az A4.a és az A5. lehetőséghez tartozó költségekkel azonos tartományban vannak, hiszen a legnagyobb költség a jogalkotással kapcsolatban jelentkezik. A B3. lehetőség esetében egy egységes kibocsátáscsökkentési küszöbérték bevezetése csökkentheti a közigazgatás terheit. A különböző eljárásokat igénybe vevő (például a feldolgozási eljárásban tüzelőanyagként fát vagy földgázt felhasználó) feldolgozási folyamatok alapértelmezett értékeinek rögzítésével megtartható az egységes küszöbérték, ugyanakkor a különböző eljárásokhoz különböző kibocsátásértékek társíthatók (B4. lehetőség).

Az energiává alakítás hatásfokának növelésével kapcsolatos lehetőségek esetében a közigazgatási szervekre háruló költségek akkor kisebbek, ha a fellépés könnyen kombinálható már meglévő intézkedésekkel (pl. meglévő támogatási rendszerek kiegészítése ösztönzőkkel), és akkor nagyobbak, ha egymástól jelentős mértékben eltérő és földrajzilag is elkülönülő technológiákra kívánunk minimum-előírásokat meghatározni (pl. távfűtés). A közigazgatási szervek költségeit az EU standard költségmodelljével meghatározva a költségek a C2. lehetőség esetében 400 000 EUR és 1,6 millió EUR, a C3. lehetőség esetében 700 000 EUR és 3,7 millió EUR közötti összeget eredményeznek.

5.2.2. A gazdasági szereplők költségei

Az EU standard költségmodelljével meghatároztuk a biomassza eredetének bizonyításával kapcsolatos költségeket. A felügyeleti lánc tanúsítása miatt időszakosan jelentkező költségek becsült értéke az A3. és az A4. lehetőség esetében biomassza-termelőként 800–3000 EUR/évre adódott. A fenntartható erdőgazdálkodással kapcsolatos minimumkövetelmények teljesítése (A5. lehetőség) nagyobb, évi 2000 EUR és 24 000 EUR közötti költséggel járna.

A B2., a B3. és a B4. lehetőség esetében azt találtuk, hogy az ÜHG-kibocsátás tanúsítási költségei 10–20%-kal nagyobbak, ha az üzemeltetőknek a bioenergia előállítási lánca mentén jelentkező tényleges kibocsátáscsökkentést is ki kell mutatniuk. Az EU-27 teljes egészére meghatározott értékek azt mutatják, hogy a feldolgozók, a gyártók, a kereskedők és az energiatermelők időszakosan jelentkező költségeit az ÜHG-tanúsítás 60–70%-kal növeli meg azokhoz a költségekhez képest, amelyek csak eredetbizonyítás esetén jelentkeznek. Az 1 MW-ot meghaladó teljesítményű energiatermelőkre egyenként 898–5643 EUR/év időszakosan jelentkező többletköltség hárulna.

Meghatároztuk, milyen költségekkel jár a hatásfok növelése az előállított hő hasznosítása, a villamosenergia- vagy hőtermelés kapacitásbővítéssel való növelése, üzemméret-növelés és technológiai korszerűsítés esetén. Ha a hatásfokra vonatkozó minimumkövetelmény (C3. lehetőség) teljesítése a hő hasznosítását is igényli, akkor a megfelelés költségei jelentősek, létesítményenként 50–200 millió EUR összegűek lehetnek. Nehéz megjósolni, milyen költségeket jelent – ha jelent egyáltalán – az üzemeltetők számára egy támogatási rendszer ösztönzőkkel való kiegészítése (C2. lehetőség), hiszen a támogatások igénybevétele önkéntes alapon történik, és a vállalkozás szabadon döntheti el, hogy él-e az ösztönző adta lehetőséggel.

5.2.3. A biomassza gazdasági rendelkezésre állása

A megújuló energiaforrások hasznosításával kapcsolatos politikájának kialakításakor a Bizottság a rendelkezésre álló biomassza mennyiségét illetően az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EKÜ) vonatkozó tanulmányából[3] indult ki, amely szerint 2020-ban energetikai célú felhasználásra környezetkárosítás nélkül mintegy 235 Mtoe biomassza fog rendelkezésre állni.

A szakirodalom szélesebb körű tanulmányozása azonban rámutatott, hogy a biomassza-potenciálra vonatkozó becslések nagyfokú eltéréseket mutatnak. Ezek az eltérések javarészt a földterület ilyen célú igénybevehetőségével kapcsolatos feltételezésekre vezethetők vissza, amelyeket viszont nagyban befolyásolnak a hozamok alakulására vonatkozó feltételezések.

A rendelkezésre álló mennyiségekkel kapcsolatos tanulmányok ugyanakkor mindeddig nem foglalkoztak a fenntarthatósági követelmények költségekre gyakorolt hatásaival. A hatásvizsgálat ebben a tekintetben arra a következtetésre jutott, hogy a különböző vizsgálatok általában a jelenleg mezőgazdasági hasznosítású földterületeken alapulnak, és nem veszik figyelembe a nagyfokú biológiai sokféleséggel rendelkező, valamint a természetvédelmi intézkedések hatálya alatt álló területeket.[4] Ennek megfelelően várható, hogy a biomassza-potenciál oroszlánrésze teljesíteni fogja a földterület hasznosításával kapcsolatos kizárási kritériumokat, tehát ez a megfontolás a biomassza gazdasági rendelkezésre állását nem fogja befolyásolni.

A B1. és a B2. lehetőség nem tartalmaz minimumkritériumokat, ezért nincs hatással a biomassza gazdasági rendelkezésre állására. A B3. lehetőség 2017-től, illetve 2018-tól 50%-os, illetve 60%-os küszöbértéket ír elő minden meglévő, illetve új villamosenergia- és hőtermelő üzemre. Megállapítható, hogy számos olyan biomassza-feldolgozási lánc, amely a

---

[3] EKÜ (2007): Environmentally compatible bio-energy potential from European forests. Koppenhága, Európai Környezetvédelmi Ügynökség.

[4] Dornburg et al. (2008): Assessment of global biomass potentials and their links to good, water, biodiversity, energy demand and economy. Bilthoven, MNP.

megújulóenergia-irányelv V. melléklete szerint a 2008-as jellemző értékei alapján nem teljesíti az 50%-os, illetve 60%-os küszöbértéket, a technológia fejlesztése vagy hatásfoknövelés révén 2020-ig képes lesz megfelelni ugyanezeknek a követelményeknek. A feldolgozási láncok ilyen célú továbbfejlesztésével kapcsolatosan 2020-ig felmerülő többletköltség 38–62 millió EUR-ra becsülhető.

Az energiává alakítás hatásfokának növelésére vonatkozó lehetőségek tekintetében megállapítható, hogy a hatások várhatóan kedvezőek lesznek, hiszen több tüzelőanyagot kevesebb biomassza fog kiváltani.

5.3. Társadalmi hatások

5.3.1. Háztartások

A háztartásokra a biomasszára vonatkozó fenntarthatósági követelmények nem fognak jelentős hatást gyakorolni, mert – a kisfelhasználók ellenőrzésének nehéz volta miatt – az ÜHG-kibocsátás-csökkentési kötelezettségek várhatóan nem fogják őket érinteni.

5.3.2. Foglalkoztatás

A foglalkoztatásra gyakorolt hatások elhanyagolhatónak tekinthetők. A fenntarthatósági követelmények akkor fejthetnek ki némi hatást a foglalkoztatásra, ha beruházási döntéseket indukálnak (pl. ha nő a biomasszával összefüggő szolgáltatások, illetőleg technológiák iránti kereslet).

6. A VÁLASZTÁSI LEHETŐSÉGEK ÖSSZEHASONLÍTÁSA

Az értékelés azt mutatja, hogy a biomassza-előállítás oldalán a költséghatékonyság szempontjából legkedvezőbb megoldást olyan minimumkövetelmények bevezetése jelenti, amelyek megakadályozzák a nagyfokú biológiai sokféleséggel rendelkező földterületek biomassza-előállításra való igénybevételét és a földhasználat kedvezőtlen változásait. Nagy költségeket róna az iparra, ha a fenntartható erdőgazdálkodást illetően vezetnénk be minimumértékeket vagy állapítanánk meg kötelezettségeket.

Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása területén fontos, hogy az esetleges fellépés összhangban legyen a megújulóenergia-irányelvvel. Ezért egy olyan EU-szintű harmonizált ÜHG-kibocsátás-számítási módszertan alkalmazását ajánljuk, amely a teljes élettartam során keletkező kibocsátásokra koncentrál. A piactorzulások megelőzése érdekében – a megújulóenergia-irányelvvel összhangban – annak a követelménynek a megállapítását ajánljuk, hogy a kibocsátáscsökkentésnek kezdetben 35%-nak, majd a meglévő üzemek esetében 2017-től 50%-nak, az újonnan épülő üzemek esetében pedig 2018-tól 60%-nak kell lennie. Nem kellene teljesíteni ezeket a követelményeket a hulladékok és a feldolgozási maradékok tekintetében, melyek általában nagy kibocsátásmérséklést tesznek lehetővé.

Az energiává alakítás hatásfokának javítása területén a legtöbb megoldás csak akkor lenne eredményes, ha a fosszilis alternatívákra is vonatkozna. Nem tűnik ajánlhatónak csak a biomassza különböző feldolgozási módjainak hatásfokát szabályozni, mert ez arra ösztönözne, hogy az üzemek inkább több fosszilis energiahordozót alkalmazzanak. A legelőnyösebb a C2. lehetőség, amely szerint a tagállamok saját hatáskörben, támogatási rendszereik keretei között, a nagy (1 MW-nál nagyobb teljesítményű) villamosenergia- és hőtermelő egységek körében ösztönöznék a kedvező hatásfokú átalakítást.

Annak vizsgálata során, hogy ezeket az intézkedéseket kötelező érvényű kritériumok vagy a tagállamokhoz intézett ajánlások formájában célszerű-e meghatározni, figyelembe vettük azt a körülményt, hogy a biomassza részben az EU-n belülről, részben az EU-n kívülről származik. Az EU-n kívüli import jelenleg a biomassza mintegy 3%-át adja.

A kötelező érvényű kritériumoknak az lenne a hatása, hogy a megújuló energiaforrásokból való energiatermelésre vonatkozó cél teljesülésének ellenőrzésekor csak az EU-szintű rendelkezések alapján fenntarthatónak minősülő biomassza lenne figyelembe vehető. A Bizottság ajánlása alapján működő, önkéntességen alapuló rendszer ugyanezen cél teljesülésének vizsgálata keretében nem tenné lehetővé a tagállamok számára, hogy elutasítsák annak a biomasszának a figyelembevételét, amely nem teljesíti a nemzeti rendszerben előírt kötelezettségeket. Lehetőségük lenne ugyanakkor a tagállamoknak arra, hogy a nemzeti kritériumokat nem teljesítő biomasszára ne nyújtsanak pénzügyi támogatást.

7. ELLENŐRZÉS ÉS ÉRTÉKELÉS

A célkitűzések teljesülésének elsődleges mutatója a biomassza-felhasználás növekedése oly módon, hogy ez nem eredményezi az erdőállomány jelentős csökkenését, sem más kedvezőtlen környezeti hatásokkal nem jár. A jelentéstétel és az ellenőrzés rendszereit EU-szinten az Eurostat működteti, e rendszerek azonban az eredmények pontosítása érdekében – egyebek mellett nemzeti szinten is – megerősítésre szorulnak.